

♪ *TITELSONG*¹
(*Los te beluisteren*)

22. *Getuigenis*

Leuwend op de schouders van Lilly Aurelio laat Siliah Bertrand de spijlen van haar bed los en strompelt naar de smalle spiegel in de hoek van de kamer. De vrouw die naar haar terugkijkt, is een schaduw van de trotse kleermaakster die ze ooit was. Hoewel het kleermakersgilde van Amarénia uitmuntend werk heeft verricht, kan de prachtige bruine leren jurk haar graatmagere lichaam amper verhullen. Holle ogen staren vanuit het gespiegelde glas naar haar terug. Iedere sprankeling is verdwenen. De vrouw die haar evenbeeld had moeten zijn, is veranderd in een leeg omhulsel. Verwoest dankzij de gruwelheden van Remi Fragilio. Lillys vragende ogen doen haar zwijgend knikken. Beter dan dit, wordt het niet. Ondersteund door het jongere zusje van Arras en Sonny zakt ze in haar inmiddels vertrouwde stoel bij het raam. Het eenvoudige huis van Aron Vitali voelt als een veilige haven. Het liefst had ze nooit meer een voet buiten de deur gezet. Helaas wist ze toen Lilly vanmorgen binnenstapte genoeg. De tijd om in de openbaarheid te treden, is gekomen.

¹ ♪ *Hidden Citizens - Paint It Black (Epic Trailer Version)*

“Zitten je nieuwe laarzen goed?”

Met een hand op haar zeurende onderbuik kijkt Siliah naar haar schoeisel. De gift van de familie Aurelio is veel te genereus. De oude Siliah zou verguld zijn geweest met de eer die haar ten deel valt. Nu buigt ze slechts haar hoofd en knikt. Het gloednieuwe ontwerp van de leerlooierij is een plaatje om te zien. Laarzen met hakken zijn nog nooit eerder vertoond. Waarom uitgerekend zij het schoeisel als eerste aan Amarénia mag tonen, is haar een raadsel. Momenteel is ze niet het beste uithangbord voor het familiebedrijf. De jongste telg van de familie Aurelio doet alsof alles koek en ei is, maar heeft niet door dat door de openstaande ramen van de officierswoning de fluisteringen vanuit de straten goed hoorbaar zijn. Amareniërs noemen Siliah de gevallen vrouw van Severnum, drager van Remi Fragilio's duivelsgebroed. Listige aanhangers van de voormalige stadhouder hebben hun werk goed gedaan. Dankzij de wijdverspreide roddels heeft ze nog geen stap buiten de deur gezet. Er zit tenslotte een kern van waarheid in. De kans dat Fragilio's nageslacht in haar groeit, is levensgroot. Zijn veelvuldige bezoeken hebben hem daarvan verzekerd. Daarmee is zijn ultieme wraak bitterzoet. Siliah Bertrand, het lievelingetje van zijn voormalige rivaal en zwager Aron Vitali en de eerste vrouw die zich openlijk tegen hem keerde, is voor de rest van haar leven bezoedeld. Terwijl Lilly doorratelt over de prachtige dag staart Siliah afwezig door het stoffige raam naar buiten. De zon staat hoog aan de hemel, maar kan haar niet verwarmen. Kille duisternis hangt als een asgrauwe mist om haar heen. Nog geen vijf zonnen geleden werd ze in het huis van Aron Vitali wakker, haar lichaam gebroken, haar geest geknakt. Vage herinneringen aan donkere nachten vol angst en paniek wisselen zich af met krachtige armen die haar omsluiten. Sussende fluisteringen echoën na in haar oor. Pogingen haar de veiligheid te bieden die Fragilio haar in

zijn waanzin ontnam. Pas vanmorgen werd ze voor het eerst helder wakker, al was het Lillys hand die de hare vasthield. De veilige armen waren verdwenen, alsof ze er nooit zijn geweest. Met een pijnlijk gezicht trekt ze aan de hooggesloten kraag van haar jurk. Het kleermakersgilde is zo vriendelijk geweest rekening te houden met de striemen rond haar hals. Ondanks het zachte leer zijn de blauwe plekken nog steeds gevoelig. Haar stem klinkt schor, haar buik doet pijn van iets waar ze niet eens aan wil denken en hoewel vader Cadiri beweert dat haar lichaam verbazingwekkend voorspoedig herstelt, zijn de sporen van Remi Fragilio's ultieme poging haar lichaam en geest te breken nog overal zichtbaar. Op de plek waar Barata's ketens haar huid verscheurden, ontsieren rode lijnen haar polsen. De contouren van Fragilio's vingers zijn nog altijd zichtbaar in haar nek. Het is nog niet eens het pijnlijkste. Haar lichaam mag misschien helen, in haar hoofd is het een chaos. Zodra ze haar ogen sluit, trekken stroperige slierten haar de afgrond in. Graaiende vingers duwen haar lichaam tegen de vloer. Hijgende wachters scheuren gaten in haar versnipperde brein. Het zijn juist die littekens waar ze het meest mee worstelt: de onzichtbare. Degene die niemand ziet. Arsy is de enige die haar zou begrijpen, maar hoewel de grote zwaardvechter van Amarénia volgens Lilly de eerste zon niet van haar zijde week, werd hij door Vitali weggeroepen en is daarna niet teruggekeerd. Sinds een zon weet ze dat hij met Arras en de eenheid op missie is, maar niemand kan of wil haar uitleggen wat er precies aan de hand is. Hoe ze in deze officierswoning verzeild is geraakt, is haar een raadsel. Zelfs vader Cadiri weigerde vragen te beantwoorden en herhaalde met klem dat ze moest eten, een mantra die Lilly van hem overgenomen heeft. De twee beseffen niet dat alleen al de gedachte aan voedsel de misselijkheid doet oplaaien. Nog zo'n teken dat Fragilio gewonnen heeft. Met een